

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ Του Αρχαίου και Αρχέγονου Ανατολικού Τύπου Μισραϊμ και Μέμφις

Τον Απρίλιο του 1789, ο Cagliostro, μετά την παραμονή του στο Ροβερέτο και στο Τρέντο, πρίν ξεκινήσει για την Ρώμη όπου μετά από 8 μήνες συνελήφθη από την Αστυνομία του Βατικανού ως αιρετικός, πήγε στην Βενετία, όπου, εμπιστεύθηκε τα τυπικά του των Γυναικείων Στοών, τα επονομαζόμενα «**Ανδρογυνικά Υιοθεσίας**», στην απόλυτη αρχή του Τύπου Μισραϊμ.

Προβλέποντας ότι στο μέλλον θα λειτουργήσει μία γυναικεία γραμμή σε συντονισμό με την ανδρική του Μισραϊμ που βασιζόταν στην Οσιρική Μύηση, προστέθηκε στο τυπικό του βαθμού 3^ο του Cagliostro μία μύηση ειδικά Ισιακή, και προσαρμόσθηκε με την αρμονία των ανδρικών τυπικών του Μισραϊμ, διατηρώντας όμως, τις ιδέες και τις σημασίες που είχε αποδώσει ο Cagliostro, σε συνάρτηση με τον σεβασμό στην παράδοση.

Τον Ιούνιο του 1945, στο τέλος του δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου, ο Κραταιότατος αδ.: Marco Edigio Allegri, ο οποίος εκτός του ότι ήταν η Απόλυτη αρχή του Τύπου Μισραϊμ της Βενετίας, ήταν επίσης, από το 1923, Μέγας Συντηρητής ad vitam του Τύπου Μέμφις του Παλέρμο, και ο οποίος ήταν στο μεταξύ εν ύπνω εξ αιτίας των Φασιστικών νόμων, ένωσε τους δύο Τύπους και δημιούργησε τον Αρχαίο και Αρχέγονο Ανατολικό Τύπο των Μισραϊμ και Μέμφις, εγκαθιστώντας το Κυρίαρχο Μεγάλο Θυσιαστήριο της Αδριατικής στο ζενίθ της Βενετίας.

Κατά το χειμερινό Ηλιοστάσιο του 1971, ο Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης, Gastone Ventura, αφύπνισε τις «Ανδρογυνικές Στοές Υιοθεσίας», οργανώνοντας στην Μπολώνια την Μητέρα και Αρχουσα Στοά «**ΙΣΙΣ**», καθαγιάζοντας την αφύπνιση αυτή με την μύηση και εγκατάσταση της Μεγάλης Διδασκάλισσας, Βασίλισσας του Σαββά, ήδη κατέχουσα τον 9^ο βαθμό του Τεκτονικού Τάγματος «Droit Humain», και Ανώτερη Αγνωστη του Μαρτινιστικού Τάγματος. (S :: I ::).

Κατά το χειμερινό Ηλιοστάσιο του 1989, ο Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης, Sebastiano Caracciolo, διαπιστώνοντας ότι οι «Ανδρογυνικές Στοές Υιοθεσίας» είχαν αρχίσει να γίνονται γνωστές στην Ιταλία και άλλα κράτη των δύο ημισφαιρίων, οργάνωσε αυτές τις Στοές σε έναν Τύπο τον οποίο ονόμασε «**Γυναικείο Αιγυπτιακό Τύπο Υιοθεσίας**». Αφαίρεσε την λέξη «Ανδρογυνικές» η οποία συχνά δημιουργούσε σύγχυση και ταύτιση με τον Μικτό Τεκτονισμό, και οργάνωσε τον Τύπο σε τέσσερις βαθμούς μηητικούς καθώς και 2 Διοικητικούς. Τον 1^ο για τις Αιγύπτειες Μαθήτριες, τον 2^ο για τις Αιγύπτειες Εταίρες, τον 3^ο για τις Αιγύπτειες Διδασκάλισσες και τον 4^ο για τις Τέλειες Αιγύπτειες Διδασκάλισσες. Ο 5^ο βαθμός προορίζεται για την ανά κράτος Εθνική Μεγάλη Διδασκάλισσα και ο 6^ο για την Παγκόσμια Μεγάλη Διδασκάλισσα, η οποία φέρει τον τίτλο «Βασίλισσα του Σαββά» σε ανάμνηση των επιλογών του Cagliostro.

Δημιούργησε έτσι μία Διοικητική Ιεραρχία με μία Εθνική Μητέρα και Αρχουσα Στοά στην οποία υπάγονται οι Στοές του συγκεκριμένου κράτους, και μία Μητέρα και Αρχουσα Στοά «ΙΣΙΣ» που διοικεί και τα δύο ημισφαίρια στην οποία συμμετέχουν όλες οι Εθνικές Μεγάλες Διδασκάλισσες με επικεφαλής την Βασίλισσα του Σαββά. Σε αυτήν συμμετέχουν μετά από πρόσκληση του Κυρ. Μεγ. Γενικού Ιεροφάντη και όλες οι αδελφές του βαθμού 4^ο.

Για την Ιταλία η Παγκόσμια Μεγάλη Διδασκάλισσα - Βασίλισσα του Σαββά, είναι και Εθνική Μεγάλη Διδασκάλισσα. Έδρα της Μητέρας και Αρχουσας Στοάς «ΙΣΙΣ» είναι νοητά η Βενετία και φυσική έδρα η κατοικία του Κυρ.: Μεγ.: Γενικού Ιεροφάντη.

Ο Γυναικείος Τύπος εξαρτάται από τον Κυρ.: Μεγ.: Γενικό Ιεροφάντη, ο οποίος δύναται να μεταβιβάζει στην Βασίλισσα του Σαββά κατά περίπτωση, εξουσίες του για την καλύτερη λειτουργία του Τύπου.

Ο «Ανδρογυνικός Τύπος Υιοθεσίας» είναι μία γραμμή **απολύτως θηλυκή**, εφαρμόζοντας Τυπικά αποκλειστικά για Γυναίκες. Οι εργασίες διεξάγονται σε Σεπτές Στοές ή Σεπτά Τρίγωνα που διευθύνονται από τις Εν Ενεργεία Σεβασμίες Διδασκάλισσες.

Προβλέπεται, επί ποινή ακυρότητας η παρουσία αδελφού κατέχοντος υψηλό βαθμό του Τύπου, ο οποίος μνητικά αντιπροσωπεύει τον Κυρ.: Μεγ.: Γενικό Ιεροφάντη. Η παρουσία του αδελφού αυτού, εγγυάται την νομιμότητα των εργασιών και την μνητική κάλυψη της συνεδρίας. Ο Τύπος, ο οποίος είναι επικεντρωμένος στον βιβλικό μύθο και τον μύθο του Οσιρι και της Ισιδας, εργάζεται προκειμένου να φέρει στο φώς της γυναίκας την δύναμη, η οποία μόλις ανακαλυφθεί, αναδεικνύει και διευκολύνει την εφαρμογή της.

Αναγνωρίζοντας ότι η Γυναίκα είναι ταγμένη να ζήσει στο ευσυγκίνητο επίπεδο, την βοηθά να κυριαρχήσει σε αυτό, μετακινώντας την προσοχή της στο επίπεδο της σκέψης και στο επίπεδο του πνεύματος.

Είναι αναγκαίο να διασαφηνισθούν οι αιτίες Υιοθεσίας.

Πολλοί αναρωτιούνται. Γιατί ο Γυναικείος Τύπος δεν μπορεί να λειτουργήσει μνητικά σε ανεξάρτητο επίπεδο, αλλά πρέπει πάντοτε να λειτουργεί δεμένος σε έναν ανδρικό Τύπο. Για να απαντήσουμε σε αυτήν την ερώτηση, θα πρέπει πρώτα, έστω και λακωνικά, να θυμηθούμε ότι η Γυναικεία μύηση στους αρχαίους χρόνους, όταν υπερίσχυε η εξουσία των βασιληάδων και του κλήρου, (και επομένως και η μύηση ήταν επικεντρωμένη στο πρόσωπο του Ιερέα ή του Φαραώ), οι γυναίκες μούντουσαν ως Ιέρειες από τον Φαραώ, ή μετά από σχετική άδεια από τον Μεγάλο Ιερέα, και αναλάμβαναν αποστολές πολύ σημαντικές. Οι γυναίκες επομένως, λάμβαναν μέρος σε μυστήρια θρησκευτικά και κυρίως παραδοσιακά.

Δυστυχώς η Γυναικεία Μύηση, μετά από ένα διάστημα αντιπάθειας, χάθηκε οριστικά, όταν ο Αυτοκράτορας Θεοδόσιος (347-395 μ.Χ.) κάτω από την επίδραση της νέας Θρησκείας, κατήγγησε το Τάγμα των Εστιάδων, και μαζί με αυτό όλα τα παγανιστικά δόγματα επί ποινή θανάτου για όποιον τα λειτουργούσε. Από εκείνη την στιγμή, για τις Γυναίκες, ήσαν ανοιχτές μόνον οι πόρτες των μοναστηριών.

Μετά από μία περίοδο σκοταδισμού, γεννιέται γύρω στο έτος 1000, ένα ρεύμα μνητικό γνωστό με το όνομα της «Ιπποσύνης» που με το πέρασμα του χρόνου δέχθηκε Χριστιανικές

επιρροές, όπως ο μύθος του Graal ή των Ιπποτών της στρογγυλής Τραπέζης του βασιληά Αρθούρου, όπου το γυναικείο στοιχείο τοποθετείτο στο κέντρο ενός συμβολισμού που αποτύπωνε την γυναίκα ως δύναμη ζωοποιό και μετασχηματιστική, μεγάλης αξίας, συνθήκη απαραίτητη για την πνευματική λύτρωση της ανθρωπότητας. Ας σημειώσουμε ότι το Graal, εμφανιζόμενο ως κύπελλο όπου ο Ιωσήφ της Αριμαθαίας συνέλεξε το αίμα του Εσταυρωμένου Χριστού, συμβολίζει το κύπελλο, την αγάλη, την μητέρα της δημιουργίας, την αιώνια Γυναίκα.

Κατά τον Μεσαίωνα, μικρά ψύγματα γυναικείας μύησης έλαβαν χώρα, χωρίς όμως συνέχεια. Οι περισσότερες αφηγήσεις, δυστυχώς, έχουν μείνει στις μέρες μέσα από τα λεγόμενα διάφορων κακολόγων. Λίγα πράγματα έγιναν στην Γαλλία, όπου το πνεύμα της ελευθερίας, παρήγαγε κάποιους μυητικούς καρπούς.

Κατά το δεύτερο μισό του 18^{ου} και του 19^{ου} αιώνα, έγιναν γεγονότα που μας άφησαν αρκετά στοιχεία. Τον Ιούνιο του 1774, η Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας ενέκρινε επίσημα τις Γυναικείες Στοές υιοθεσίας. Στην πραγματικότητα δεν επρόκειτο **δυστυχώς** για γυναικείες Στοές αλλά για **μικτές**. Και αυτό το εγχείρημα λειτούργησε για πολύ λίγο.

Στα 1776, ο Cagliostro, δημιούργησε τον Αιγυπτιακό Τύπο, ανδρικό και γυναικείο με στοές ανδρικές και «ανδρογυνικές υιοθεσίας». Αυτή η προσπάθεια έσβησε με τον θάνατο του Cagliostro το 1795, στην φυλακή του Πύργου του S. Leo στην Romagna.

Τώρα, προκειμένου να αποσαφηνίσουμε με επιτυχία την σημασία της υιοθεσίας, πρέπει να διευκρινήσουμε τις λειτουργίες που επακολούθησαν μετά τον προσδιορισμό των φύλων από τον Θεό.

Η Παράδοση μας διδάσκει ότι η αποκάλυψη έχει διαφοροποιηθεί σε μέρη συμπληρωματικά και διαφορετικά μεταξύ τους, και γι αυτό το λόγο αρμονικά δεμένα.

Ο νόμος της αποκάλυψης είναι η διαφορετικότητα. Μέσα από την διαφορετικότητα την οποία κάθε εκδήλωση διατηρεί για τον εαυτό της, μπορεί και εκφράζεται και συντελεί στην αρμονία.

Τα διάφορα μέρη του Ολου, πρέπει να εκδηλώνουν όλο και περισσότερο τις διαφορετικότητές τους, προκειμένου να αποτελούν συστατικά της αρμονίας. Έτσι, το Ον που γεννιέται αρσενικό πρέπει να συμπεριφέρεται ως αρσενικό και το θηλυκό ως θηλυκό. Στην πορεία τους προς το υπερφυσικό, το κάθε ένα από τα δύο ακολουθεί τον δικό του δρόμο, και εάν αυτό μεταβληθεί τότε θα οδηγηθούν στην αντιφατικότητα.

Εφόσον έχουμε διαπιστώσει ότι η Ισότητα είναι μία ουτοπία απραγματοποίηση στο γήινο πεδίο, θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι μεταξύ τους δεν υπάρχει ομοιότητα αλλά αμοιβαίος αξιοπρεπής σεβασμός στις διαφορετικές λειτουργίες, και το καθένα από τα δύο φύλα θα πρέπει να διατηρήσει τα έμφυτα χαρακτηριστικά του. Από εκεί προκύπτει ότι η μύηση του άνδρα και της γυναίκας δεν θα είναι ποτέ ίδια. Θα είναι πάντα διαφορετική, με διαφορετικά τυπικά και διαφορετικούς αποσυμβολισμούς. Οι δύο δρόμοι, όμως δεν είναι αντελώς ανεξάρτητοι. Γεννώνται και αναπτύσσονται στον ίδιο φορέα, δεμένοι στην δύναμη του εγρηγορότος από όπου αντλούν την αυθεντικότητά τους. Θα υπάρχουν ομοιότητες στην μέθοδο η οποία πρέπει να συμβολική και Ερμητική, και πάντα σύμφωνα με την ακροστοιχίδα V.I.T.R.I.O.L.

www.misraimmemphis.org

www.misraimmemphis.com.gr

Ο Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος Μισραϊμ και Μέμφις, εργάζεται σε δύο γραμμές. Την αρσενική και την θηλυκή.

Τα τυπικά του Γυναικείου Τύπου Υιοθεσίας, εργάζονται στους 2 πρώτους βαθμούς πάνω στον μύθο της προέλευσης και τον μύθο της Εύας. Στον τρίτο βαθμό η μύηση ανακαλύπτει για την γυναίκα το μέγιστο των χαρακτηριστικών της, ενώ στον τέταρτο γίνεται η γέφυρα από το φυσικό στο μεταφυσικό, δίδοντάς της την δυνατότητα να εξυμνήσει και να δοξάσει τις ενορατικές της δυνατότητες, προκειμένου να ανέλθει στο επίπεδο της γνώσης το μυστήριο της βαθιάς πνευματικότητάς της.

Από την ιστοσελίδα της έδρας του Α.·Α.·Α.·Τ.·Μ.·Μ.·

www.misraimmemphis.org

Για την μετάφραση Π.Λιβιεράτος